

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΟΙ ΑΛΥΤΡΩΤΟΙ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ

ΥΠΟ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Π. ΛΕΚΚΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α.

ΑΘΗΝΑΙ 1989

3905

15/3

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΟΡΕΙΟΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
ΚΟΝΙΤΣΑΣ	
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	55908
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	9/9/2014
ΤΑΞΙΝ. ΠΡΙΩΝ	

ΟΙ ΑΛΥΤΡΩΤΟΙ ΒΟΡΕΙΟΝΗΠΕΙΡΩΤΕΣ

• ΣΥΛΛΟΓΗ •
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΡΙΩΝΗ
ΦΡΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΑΣΤΑΝΙΑΝΗΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

ΥΠΟ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Π. ΛΕΚΚΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α.

ΑΘΗΝΑΙ 1989

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α
(ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΙ)

	Σελίς
1. Ο πληθυσμός της Βορείου Ηπείρου	3
2. Τα Σχολεία της Βορείου Ηπείρου	8
3. Ο Αφελληνισμός των Βορειοηπειρωτών	10
4. Η πολιτική της Κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ επί του Βο- ρειοηπειρωτικού	12
5. Η συμμετοχή της Αλβανίας εις τον Β' Παγκόσμιον πόλεμον	15
6. 'Ακυρος η άρσις της εμπολέμου καταστάσεως με την Αλ- βανίαν	18
7. Νέοι θεισμοί — Νέα ήθη	22

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

(Διάψεις της Αλβανικής Κυβερνήσεως)

Υπό της Αλβανικής Κυβερνήσεως ανακοινώθη, πρό τι-
νος, ότι ο συνολικός πληθυσμός της χώρας των ανέρχεται
σε 3.182.417 κατοίκους εκ των οποίων, δήθεν, μόνον οι 58.
758 είναι Βορειοηπειρώται.

Πρόκειται περί δολίας και θραсуτάτης πλαστογραφί-
σεως της ιστορίας της Βορείου Ηπείρου, δοθέντος ότι από
διάφορες απογραφές του πληθυσμού, από της εποχής της
Τουρκοκρατίας μέχρι σήμερα, αποδεικνύεται ότι ο πληθυ-
σμός της Βορείου Ηπείρου υπερβαίνει το 1/5 του συνολικού
πληθυσμού της Αλβανίας.

Οι Αλβανοί περιορίζουν τον Ηπειρωτικόν χώρο και ως
εκ τούτου τον Ελληνικόν πληθυσμόν, στον Νομόν του Αργυ-
ροκάστρου και μάλιστα μόνον τον πληθυσμόν των Επαρ-
χιών του Πωγωνίου, της Δροπόλεως και ωρισμένων χωριών
του Δελθίνου.

Έτσι, δεν υπολογίζουν στον Βορειοηπειρωτικόν πλη-
θυσμόν:

α) Ολόκληρον τον Ηπειρωτικόν πληθυσμόν μέχρι και
του Γεννούσου ποταμού, όπου τα όρια μεταξύ των Ηπειρω-
τικών και των Ιλλυρικών φύλων και εν πάση περιπτώσει
μέχρι των εκβολών του Αώου ποταμού, όπου τα τοποθετεί ο
Αλβανός συγγραφεύς, Επιθεωρητής του Υπουργείου των Ε-
σωτερικών της Αλβανίας, ΤΕΚΙ SELENICA.¹

β) Ολόκληρον τον Νομόν του Αργυροκάστρου και της
Κορυτσάς, που ορίζει το πρωτόκολλον της Κερκύρας, το ο-
ποίον έχει αποδεχθή και η Αλβανία.

γ) Τους εγκατεστημένους δια λόγους επαγγελματι-
κούς Βορειοηπειρώτας εις τον Αυλώνα, την Φιέρη, την Λι-
ούσνιαν, το Βεράτι, το Δυρράχιον και τα Τίρανα. Η Αλβα-
νία ενήργησε πρώτην απογραφήν του πληθυσμού το έτος
1923 και δευτέραν το 1927.² Και στις δύο περιπτώσεις έχουν

καταχωρήσει στα Δημοτολόγια όσους βρίσκονταν κατά την ημέραν των απογραφών στα χωριά τους και όχι τους εγκατεστημένους σε άλλα μέρη, τα οποία οι Αλβανοί δεν τα θεωρούν Ηπειρωτικά.

Μετά την επικράτηση, ιδία του Μαρξιστικού καθεστώτος στην Αλβανία, ο Εμβέρ Χότζα, ευφυώς φερόμενος, επίσκοπώ αφελληνισμού, έστειλε προς εκπαιδευσιν τα παιδιά των Βορειοηπειρωτών στις Ανατολικές χώρες και την Ιταλία καί, μετά την αποφοίτησίν των, τα διώρισε σε κρατικές Υπηρεσίες στα ενδότερα της χώρας των, όπου κατ' ανάγκην, πήραν μαζί τους και την οικογένειά τους, έτσι ώστε να ερημωθούν τα χωριά, στα οποία έμειναν μόνον οι γέροντες που δεν είχαν προστάτη. Όλοι αυτοί δεν έχουν απογραφεί ως κάτοικοι των χωριών από τα οποία κατάγονται και δεν υπολογίζονται εις τον Βορειοηπειρωτικόν πληθυσμόν.

δ) Τον Αλβανόφωνον πληθυσμόν της Πρεμετής, του Τεπελενίου, της Ζαγοριάς, της Λιουντζουριάς και της Ρίζης. Δεν είναι η γλώσσα, όπως είναι γνωστό σε όλους, η οποία χαρακτηρίζει την εθνικότητα των πολιτών, αλλά η συνείδησις. Ο αείμνηστος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Βασίλειος, ο οποίος διετέλεσε και Υπουργός της Κυβερνήσεως της Αυτονόμου Βορείου Ηπείρου, κατήγετο από το χωριό Άνω Λάμποβον του Σταυρού, που βρίσκεται κοντά στο Λιμπόχοβον. Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως της Αυτονόμου Βορείου Ηπείρου Γεώργιος Χρηστάκη Ζωγράφος κατήγετο από το Αλβανόφωνο χωριό Κεστοράτι της Λιουντζουριάς. Οι ευεργέται αδελφοί Κωνσταντίνος και Ευάγγελος Ζάππα κατήγοντο επίσης από το Αλβανόφωνο χωριό Κάτω Λάμποβο της Ρίζης. Από το Αλβανόφωνο χωριό Νίβανη της Ζαγοριάς κατήγετο ο Πέτρος Χαρίτος, ο οποίος έλαβε μέρος το 1914 ως εκπρόσωπος της Επαρχίας Τεπελενίου στο Πανηπειρωτικό Συνέδριο για την κύρωσιν του πρωτοκόλλου της Κερκύρας. Ας μην ομιλήσωμε και για τους μεγάλους ευεργέτας της Κορυτσάς, τον Ιωάννην Μπάγκαν, τον Σίμωνα Σίναν, τον Απόστολον Αρσάκην και πολλούς άλλους, τα μεγάλα κληροδοτήματα των οποίων στολίζουν την Αθήνα, ούτε για Ζωγράφεια Διδασκαλεία, ούτε για την Νέαν Ακαδημειαν της Μοσχοπόλεως, πόλεις Ηπειρωτικές.

Δυστυχώς, η Ελληνική Κυβέρνηση, όχι μόνον δεν διεμαρτυρήθη κατά της πλαστογραφήσεως ταύτης της ιστορίας του αλυτρώτου πληθυσμού της Βορείου Ηπείρου, αλλ' αντιθέτως, ετήρησε παθητικήν πολιτικήν και τούτο προς όφελος των Αλβανών, οι οποίοι ενδέχεται να θεωρήσουν α-

ποδεκτὴν τὴν ἀνακοίνωσίν των ἐκ μέρους των Ἑλλήνων.

Ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης καὶ υπέρτιμος Ἐξάρχος Βορείου Ἠπείρου κ.κ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, κατήγγειλε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τοὺς Ἀρχηγούς των πολιτικῶν κομμάτων καὶ τὸν τύπον τὴν ἐνέργειαν ταύτην των Ἀλβανῶν καί, παρὰ ταῦτα, οὔτε διαμαρτυρία τις, οὔτε διάψευσις διευτυπώθη.

Μία ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας μέχρι σήμερον, ἐθεωρήθη ἀναγκαία πρὸς διάψευσιν των Ἀλβανῶν.

Ἀπὸ ἀπόψεως θρησκείας, οἱ κάτοικοι τῆς Ἀλβανίας ἀποτελοῦνται ἀπὸ Ὀρθόδοξους Χριστιανούς, ἀπὸ Καθολικούς καὶ ἀπὸ Μωαμεθανούς.

Οἱ Ὀρθόδοξοι εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν χώρον μέχρι καὶ τοῦ Γεννοῦσου ποταμοῦ, οἱ Μωαμεθανοὶ εἰς διαφόρους Κοινότητας ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χώρου (Ἀργυρόκαστρον, Αὐλώννα, Βεράτιον, Ἐλθασάνιον, Κορυτσάν) καὶ οἱ Καθολικοὶ εἰς τὸ βόρειον τμήμα τῆς χώρας, πέραν τοῦ Γεννοῦσου ποταμοῦ.

Οἱ Μωαμεθανοὶ εἶναι ἠπειρωτικῆς φυλῆς, ἡ ὁποία υπέστη βίαιον ἐξισλαμισμὸν ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος. Ἐτσι, ὅπου, εἰς διαφόρους ἀπογραφάς γίνεται λόγος περὶ Ὀρθόδοξων, ἀναμφισβητήτως πρόκειται περὶ Ἠπειρωτῶν.

Ἀπὸ τὰ παρατιθέμενα στοιχεῖα ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς Βορείου Ἠπείρου, υπερβαίνει σήμερον τοὺς 400.000 κατοίκους.

Ὁ συνολικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἀλβανίας τὸ ἔτος 1923 ἀνήρχετο σὲ 814.380, τὸ 1927 σὲ 825.593, τὸ 1945 σὲ 1.122.000, τὸ 1950 σὲ 1.218.000, τὸ 1955 σὲ 1.391.000, τὸ 1964 σὲ 1.680.000, τὸ 1979 σὲ 2.594.000 καὶ τὸ 1989 σὲ 3.182.417 κατοίκους.³

Ἀπὸ στοιχεῖα τοῦ ἐπιτελικοῦ γραφείου τοῦ Υπουργείου των Στρατιωτικῶν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ ἔτος 1880, προκύπτει ὅτι ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς των Ἐπαρχιῶν Ἀργυροκάστρου καὶ Κορυτσάς, ἀνήρχετο σὲ 105.000 άτομα περίπου.⁴

Ἀπὸ στατιστικὰ στοιχεῖα τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως τοῦ ἔτους 1908 ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀνήρχετο σὲ 128.000.⁵

Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἠπείρου, ἐπὶ Χιλμὴ Πασά τὸ 1904—1905, οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες τοῦ Νο-

μού Αργυροκάστρου ανήρχοντο σε 79.000 κατοίκους και του Νομού Βερατίου σε 38.000. Συνεπώς ο πληθυσμός μόνον αυτών των δύο Νομών ανήρχετο σε 117.000 κατοίκους.⁶

Εις τον Χάρτην των Ελληνικών Εκκλησιών και Σχολείων της Βορείου Ηπείρου, τον δημοσιευθέντα σε Ελληνογαλλικήν έκδοσιν του Γεν. Στρατηγείου του Ελλ. Στρατού του 1920 ο Ελληνικός πληθυσμός της Βορείου Ηπείρου ανήρχετο το έτος 1913 σε 116.888 κατοίκους.⁷

Κατά τα στατιστικά στοιχεία του Ελευθερίου Βενιζέλου, τα προταθέντα εις την Κοινωνίαν των Εθνών το έτος 1913, ο πληθυσμός της Βορείου Ηπείρου ανήρχετο εις 112.385 κατοίκους.⁸

Από στοιχεία της Κυβερνήσεως της Αυτονόμου Βορείου Ηπείρου του έτους 1913, προκύπτει ότι ο πληθυσμός της Βορείου Ηπείρου ανήρχετο σε 120.209.⁹

Από τα στοιχεία του Αλβανού Υπουργού Εξωτερικών της Αλβανίας, τα υποβληθέντα εις την Κοινωνίαν των Εθνών το έτος 1913, προκύπτει ότι ο πληθυσμός της Βορείου Ηπείρου ανήρχετο εις 155.000 κατοίκους.¹⁰

Από την Ιταλικήν έκδοσιν του Τουριστικού Οδηγού της Αλβανίας κατά το έτος 1923, ο Ορθόδοξος και συνεπώς ο Ελληνικός πληθυσμός της Αλβανίας ανήρχετο εις 172.610 κατοίκους.¹¹

Κατά τον Άγγλον καθηγητήν της Αρχαιολογίας NICOLAS HAMMOND, ο οποίος επανειλημμένως έκαμε έρευνες εις την Αλβανίαν μέχρι και του έτους 1953, ο πληθυσμός της Βορείου Ηπείρου το έτος 1941 ανήρχετο εις 200.000 περίπου κατοίκους. Ούτος, εις την μελέτην του περί της «Ηπείρου» αναφέρει ότι, κατά την Ιταλικήν απογραφήν του έτους 1941, ο πληθυσμός ανήρχετο εις 200.000 κατοίκους.¹¹

Από την έκθεσιν του Υπουργείου των Εξωτερικών της χώρας μας, του έτους 1984, θάσει στοιχείων των Ελληνικών Προξενικών Αρχών της «Νοτίου Αλβανίας», η Ελληνική «μειονότης», προ του πολέμου του 1940, ανήρχετο εις 200.000 έως 250.000 άτομα.

Από τα στοιχεία του KESTON COLLEGE του Λονδίνου, δημοσιευθέντα στο έγκυρο περιοδικό THE ECONOMIST της 12.4.1986, ο πληθυσμός της Βορείου Ηπείρου το έτος 1945 ανήρχετο εις το 19% του συνολικού πληθυσμού της Αλβανίας.

Πλήρη εικόνα του πληθυσμού απεικονίζει το σύγγραμμα του Αλβανού επιθεωρητού του Υπουργείου των Εσωτερικών

της Αλβανίας ΤΕΚΙ ΣΕΛΕΝΙΚΑ.¹² Ούτος διακρίνει και καθορίζει τον πληθυσμόν βάσει του θρησκευματος εκάστου. Ως Ορθοδόξους εννοεί αναμφισβητήτως τους Ηπειρώτας. Κατά τον συγγραφέα τούτον, το έτος 1923, επί συνολικού πληθυσμού 814.380 κατοίκων, οι Ορθόδοξοι ανήρχοντο εις 171.185 κατοίκους, κατά δε την απογραφήν του 1927 εις 181.051. Ειδικώτερον, οι Ορθόδοξοι του Νομού Αργυροκάστρου κατά το έτος 1923, καθορίζονται εις 62.262 (άρρενες 31.458 και θήλεις 30.804), κατά δε το 1927 εις 65.696 (άρρενες 33.474 και θήλεις 32.222). Τους δε Ορθοδόξους του Νομού Κορυτσάς, κατά μεν το 1923 εις 46.143 (άρρενες 24.030 και θήλεις 22.113), κατά δε το 1927 εις 52.495 (άρρενες 27.276 και θήλεις 25.219). Ήτοι το 1927 εν συνόλω εις 118.191.

Από τα ανωτέρω στοιχεία, σαφώς αποδεικνύεται ότι οι Αλβανοί κακοβούλως πλαστογραφούν την ιστορία της Βορείου Ηπείρου και ψεύδονται ισχυριζόμενοι ότι οι Βορειοηπειρώται ανέρχονται εις 58.76 κατοίκους, ενώ υπερβαίνουν τας 400.000.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΑΙ

1. ΤΕΚΙ ΣΕΛΕΝΙΚΑ, Επιθεωρητού του Υπουργείου Εσωτερικών της Αλβανίας, «SHQIPRIA» TIRANE 1927, σ. 3.
2. ΤΕΚΙ ΣΕΛΕΝΙΚΑ ένθ, αν. σ. CVII.
3. Γεώργ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Η Εθνική Ελληνική μειονότης εις την Αλβανίαν, Ιωάννινα 1981, σ. 190, στοιχεία Ελληνικού Προξενείου Αργυροκάστρου.
4. Υπουργείον Στρατιωτικών, Επιτ. Γραφείον, Οδοιπορικόν 1880.
5. ΑΛΕΞ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ, Ήπειρος 1961, τ. Α' σ. 240.
6. ΣΠ. ΣΤΟΥΠΗΣ, Ηπειρώτες - Αλβανοί 1976, σ. 243.
7. ΣΠ. ΣΤΟΥΠΗΣ, ένθ. αν., σ. 240.
8. ΡΑΡΑΔΑΚΙΣ Υ. «DOCUMENTS OFFICIELS CONCERNANT L' EPIRE NORD», σ. 81.
9. ΡΑΡΑΔΑΚΙΣ Υ. ένθ. αν., σ. 60.
10. GUIDA D' ITALIA DELLA CONSOCIAZIONE TURISTICA ITALIANA MILANO, 1940 σ. 75.
12. HAMMOND NIC. «Ήπειρος», μετ. Αθ. Γιάγκια, τ. Α' σ. 25.
13. ΤΕΚΙ ΣΕΛΕΝΙΚΑ, ένθ. αν., σ. CVII.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Υποστηρίζεται υπό των Αλβανών, ότι δήθεν ο πληθυσμός της Βορείου Ηπείρου, άλλοτε μεν δεν υπερβαίνει τους 30.000, άλλοτε δε τους 50.000 κατοίκους, ενώ υπερβαίνει τις 400.000.

Ούτοι περιορίζουν τον βορειοηπειρωτικόν χώρον εις ωρισμένας Κοινότητας του Νομού Αργυροκάστρου, επιμελώς αποφεύγοντες να συμπεριλάβουν εις τον χώρον αυτόν, όχι μόνον και τον πληθυσμόν των άλλων νομών, όπως του Αυλώ-νος, της Κορυτσάς και του Βερατίου, αλλά και τους Βορειοηπειρώτας που έχουν προωθήσει εις τα ενδότερα της χώρας των, επί σκοπώ αφελληνισμού. Οι Αλβανοί εξεπαίδευσαν την νεολαίαν της Βορείου Ηπείρου εις σχολεία των Ανατολικών χωρών, τους τοποθέτησαν εις κρατικές Υπηρεσίας εις τα ενδότερα της χώρας των, υποχρεώσαντες άμα και την οικογένειάν των να τους ακολουθήσουν.

Οι αρχαίοι Έλληνες Ιστορικοί και Γεωγράφοι, το όριον μεταξύ των Ηπειρωτικών και των Ιλλυρικών φύλων, προς βορράν, το τοποθετούν εις τας εκβολάς του Γενούσου ποταμού, ο οποίος χωρίζει την φυλήν των Γκέγκηδων από την φυλήν των Τόσκηδων, όπου περίπου η Εγνατία οδός, διέρχεται το Ελθασάνιον και καταλήγει εις την Λυγνίτιδα λίμνην (την Οχρίδα), όπου συνορεύει με την Μακεδανίαν.

Ο Αλβανός συγγραφέυς ΤΕΚΙ ΣΕΛΕΝΙΣΑ, καθ' ον χρόνον υπηρέτει ως Επιθεωρητής του Υπουργείου Εσωτερικών της Αλβανίας, εις το σύγγραμμά του περί «Αλβανίας», του έτους 1928, υποστηρίζει ότι το όριον μεταξύ των φύλων τούτων, ήτο εις τον Αών ποταμόν, όριον το οποίον ήτο προ της αποικήσεως της Απολλωνίας και της Επιδάμνου υπό των Κερκυραίων και Κορινθίων.

Προς διάψευσιν του ισχυρισμού των Αλβανών, οι οποίοι περιορίζουν τον Ηπειρωτικόν χώρον, υπάρχουν αδιάψευστα ιστορικά στοιχεία των Τουρκικών Αρχών (προ της ανακηρύξεως της Αλβανίας ως ανεξαρτήτου κράτους), του εν Αργυροκάστρω Ελληνικού Προξενείου, των Αλβανών Επιθεωρητών των Ελληνικών Σχολείων και μάλιστα του ανωτέρω Αλβανού συγγραφέως ΤΕΚΙ ΣΕΛΕΝΙΣΑ, στοιχεία από τα οποία αποδεικνύεται τόσοσ ο αριθμός των Ελληνικών Σχολείων που ελειτούργησαν, όσον και αι ισάριθμοι Ελληνικάί Ελληνόφωνοι Κοινότητες.

Κατά τον Ιταλόν GIOVANI AMAROD VIRGILI, το έτος 1902 ελειτούργουν 373 Ελληνικά Σχολεία εις ισαρίθμους Ελληνοφώνους Κοινότητας.

Από στοιχεία των Ελληνικών Προξενείων του Αργυροκάστρου και της Κορυτσάς, προκύπτει ότι μέχρι του έτους 1914 ελειτούργουν 370 Σχολεία.

Κατά τον στατιστικόν πίνακα, τον υποβληθέντα εις την διάσκεψιν Ειρήνης του Α' Παγκοσμίου πολέμου υπό της Αυτόνομου Κυβερνήσεως της Βορείου Ηπείρου, ελειτούργουν 360 Σχολεία. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται και τα Σχολεία Ανωτέρας Εκπαιδεύσεως, όπως τα Ζωγράφεια Διδασκαλεία του Κεστορατίου της Λιουντζουριάς και η Νέα Ακαδήμεια της Μοσχοπόλεως, ουχί όμως και εκείνα τα οποία ίδρυσεν ο Ισαπόστολος Κοσμάς ο Αιτωλός, ως και εκείνα τα οποία ελειτούργησαν εις Αλβανοφώνους Ελληνικάς Κοινότητας.

Στοιχεία μεταγενέστερα δια τα λειτουργήσαντα Σχολεία εις την Βόρειον 'Ηπειρον, υπάρχουν μόνον του Νομού Αργυροκάστρου, όχι δε και της Κορυτσάς.

Από τους στατιστικούς πίνακες του Νομού Αργυροκάστρου, του εκεί Ελληνικού Προξενείου, προκύπτει ότι, κατά μεν το σχολικόν έτος 1925—1926 ελειτούργησαν εις την περιφέρειαν του Αργυροκάστρου μόνον 78 και κατά το 1926—1927 μόνον 65 ελληνικά σχολεία.

Το σχολικόν έτος 1931—1932 ελειτούργησαν εις την περιοχήν του Αργυροκάστρου μόνον 45 σχολεία και κατά το 1932—1933 μόνον 10.

Το έτος 1934, λόγω της απαγορεύσεως των Αλβανών να λειτουργήσουν ιδιωτικά Ελληνικά Σχολεία, η μειονότης προσέφυγε εις τα Ηνωμένα Έθνη και το Διαρκές Δικαστήριον της Χάγης, με απόφασή του το έτος 1935, εδικαίωσε την μειονότητα.

Έκτοτε, εις την περιοχήν του Αργυροκάστρου ελειτούργουν περί τα 125 Σχολεία.

Ο Αλβανός Επιθεωρητής των Ελληνικών Σχολείων του Νομού Αργυροκάστρου ΚΟΛ ΚΟCΙ, εις μόνον τον νομόν τούτον φέρεται επιθεωρήσας 79 Ελληνικά Σχολεία, κατά το σχολικόν έτος 1936—1937, παραλείψας να επιθεωρήση λειτουργούντα Ελληνικά Σχολεία εις την επαρχίαν Χειμάρρας. Πρέπει να τονισθή ότι, επί σειράν ετών, δεν ελειτούργησαν εις πολλάς Ελληνικάς Κοινότητας, αφ' ενός μεν διότι υπήρχεν έλλειψις Ελληνοδιδασκάλων, αλλά και αδυναμία των Κοινοτήτων να αντιμετωπίσουν την μισθοδοσίαν των, και αφ' ετέρου διότι δεν ενέκρινεν η Αλβανική Κυβέρνησις τον διορισμόν διδασκάλων που δεν εγνώριζον την Αλβανικήν γλώσσαν. Πάντως, κατά το σχολικόν τούτο έτος, τα σχολεία συμ-

Ο ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Δυστυχώς, όσοι δεν επεσκέφθησαν την Αλβανία, δεν γνωρίζουν την κρατούσαν κατάστασιν των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών. Πολλοί ίσως των Ελλήνων, παρασυρόμενοι από τας εκάστοτε δηλώσεις του Υπουργού των Εξωτερικών κ. Παπούλια, όστις επεσκέφθη, μετά την εξαγγελθείσαν υπό της Κυβερνήσεως άτυπον και ανυπόστατον άρσιν της εμπολέμου καταστάσεως με την χώραν ταύτην, έχουν την εντύπωσιν ότι οι Βορειοηπειρώται απολαύουν όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών και των Διεθνώς ανεγνωρισμένων προνομίων των. Ο κ. Υπουργός επεσκέφθη μέρη της Βορείου Ηπείρου, όπου οι Αλβανοί τον ωδήγησαν και ήκουσε τους εγκαθέτους των.

Αι δηλώσεις αύται του κ. Παπούλια έλαβον και επίσημον χαρακτήρα δια της αποχής της Κυβερνήσεως κατά την ψηφοφορίαν ενώπιον της Επιτροπής του Κοινωνικού και Οικονομικού Συμβουλίου του Ο.Η.Ε. όπου συνεζητήθη προσφυγή περί καταδίκης της Αλβανίας δια την καταπάτησιν των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αποχή η οποία είχε ως συνέπειαν την απόρριψιν της προσφυγής και την δικαίωσιν της Αλβανίας, ενώ δια μεταγενεστέρας αποφάσεως της Ολομελείας, εδικαιώθη η Ελλάς.

Δια την δηλώσεων του κ. Υπουργού και της αποχής από της ψηφοφορίας επεδιώχθη η δημιουργία εντυπώσεων, καθ' ας δήθεν, μετά την εξαγγελθείσαν άρσιν της εμπολέμου καταστάσεως, επήλθε βελτίωσις της καταστάσεως των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών, ενώ δια προηγουμένων αποφάσεων των Οργάνων του Ο.Η.Ε., η Αλβανία ενεγράφη και εις τον μαύρον πίνακα των Κρατών, τα οποία παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτών. Δεν ανέφερεν όμως, ούτε ο Υπουργός ούτε η Κυβέρνησις ποία ακριβώς μεταβολή επήλθεν εις την συνεχιζομένην απaráδεκτον και απάνθρωπον κατάστασιν. Ούτε Σχολεία Ελληνικά λειτουργούν όπου ελειτούργουν μέχρι του 1940, θάσει της Γνωμοδοτήσεως του Διαρκούς Δικαστηρίου της Χάγης, ούτε επιτράπη η ελευθέρα άσκησις της Θρησκευτικής συνειδήσεως, ούτε τις απεφυ-

περιλαμβανομένων και των μη λειτουργησάντων, εις τον Νομόν του Αργυροκάστρου ανήρχοντο εις 150, όσαι και αι Κοινότητες, αι οποίαι είχαν περισσότερους των 250 κατοίκους. Εις τας Κοινότητας που είχαν ολιγοτέρους κατοίκους δεν ελειτούργουν σχολεία, λόγω απαγορεύσεως των Αλβανών.

λακίσθη εκ των εγκλείστων εις τας υπογείους φυλακάς δια πολιτικούς λόγους, ούτε σεβασμός των εν γένει διακηρύξεων του Ο.Η.Ε. του οποίου η Αλβανία είναι μέλος. Όχι μόνον δεν εβελτιώθη η κατάστασις, αλλ' αντιθέτως επεδεινώθη. Ξένοι και Έλληνες επισκέπται, ανεξαρτήτως κοινωνικών πεποιθήσεων και μάλιστα κομμουνισταί, διαψεύδουν τας Κυβερνητικάς δηλώσεις.

Το σπουδαιότερον όλων το οποίον δεν διεπίστωσεν ο κ. Υπουργός είναι η συστηματική και προγραμματισμένη υπό των Αλβανών επιδίωξις του αφελληνισμού των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών, πράγμα το οποίον, προφανώς, δεν ενδιαφέρει την Κυβέρνησιν του ΠΑΣΟΚ.

Από της επικρατήσεως του Μαρξιστικού καθεστώτος εις την Αλβανίαν, η Κυβέρνησις του Εμβέρ Χότζα απέστειλε δια σπουδάς πλείστους όσους εκ των νέων της Βορείου Ηπείρου εις τας Ανατολικάς χώρας, τους οποίους, μετά την αποπεράτωσιν των σπουδών των, τους διώρισεν εις Κρατικάς Υπηρεσίας, εις τα ενδότερα της χώρας. Αναγκαστικῶς ούτοι παρέσυραν και την οικογένειάν των, με αποτέλεσμα να παραμείνουν εις τας Κοινότητας της Βορείου Ηπείρου μόνον οι γέροντες οι στερούμενοι προστάτου, ως ακίνδunami. Ούτως, έχουν ερημωθή αι περισσότεραι των Ελληνικῶν Κοινοτήτων.

Εν τω μεταξύ η Αλβανία απηγόρευσε δια του Συντάγματός της την ελευθέραν άσκησιν της Θρησκευτικής συνειδήσεως, καθιερώσασα την «αθεϊαν» με την αιτιολογίαν ότι η Θρησκεία αποτελεί το μοναδικόν εμπόδιον της επικρατήσεως του Σοσιαλισμού, κατά δήλωσιν αυτού τούτου του Εμβέρ Χότζα. Επεβλήθη ουτω, ο μικτός γάμος μεταξύ των αλλοθρήσκων, αι συνέπειαι του οποίου είναι γνωσταί. Τα εκ των γάμων τούτων τέκνα ούτε την καταγωγήν των, ως Ελλήνων, θα γνωρίζουν, ούτε την Ελληνικήν γλώσσαν. Μετά μίαν εισέτι γενεάν, υπό την επίδρασιν μάλιστα του Κομμουνισμού, θα συμβή ό,τι κατά την διάρκειαν της Τουρκοκρατίας, οπότε σημαντικός αριθμός Ορθοδόξων Χριστιανών υπέστη τον θίαιον εξισλαμισμόν. Αυτήν την πολιτικήν των Αλβανών η Κυβέρνησίς μας είτε δεν την αντιλαμβάνεται, είτε θέλει να την αγνοεί.

Αυτά και μόνον, νομίζομεν, είναι αρκετά δια να μορφώσῃ ο Έλλην γνώμην δια την πολιτικήν των Αλβανών, οι οποίοι απεδείχθησα διπλωματικότεροι των Ελλήνων, αλλά και δια την εσφαλμένην και άστοχον πολιτικήν της Κυβερνήσεώς μας, η οποία οδηγεί τους Βορειοηπειρώτας σε αφελληνισμόν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ

Η πολιτική την οποία ηκολούθησεν η Κυβέρνησις του ΠΑΣΟΚ επί του εν γένει Βορειοηπειρωτικού ζητήματος και ιδία επί των εθνικών εδαφικών διεκδικήσεων και επί της καταπατήσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών, όπως αποδεικνύεται εκ των κατωτέρω αναμφισβητήτων στοιχείων, είναι αντίθετος προς τα Εθνικά μας συμφέροντα, προδίδουσα εθνικήν μειοδοσίαν.

1. Είναι γνωστόν ότι η Κυβέρνησις κόπτεται δια τα ανθρωπίνια δικαιώματα άλλων ξένων λαών, αγνώστων μέχρι πρό τινος εις τους Έλληνας, όπως του Σαλβαδόρ, της Χιλής, της Νικαράγουρας, των Παλαιστινίων, τον Μαντέλαν και άλλους λαούς, αντιθέτως δια τους αδελφούς μας Βορειοηπειρώτας, τους διαβιούντας εις τον εντός της Αλβανίας Ηπειρωτικόν χώρον, όχι μόνον δεν επιδεικνύει κανέν ενδιαφέρον, αλλ' αντιθέτως ακολουθεί εχθρικήν πολιτικήν.

2. Εις το συνελθόν προσφάτως εις την Θεσσαλονίκην Β' Παγκόσμιον Συνέδριον του Ποντιακού Ελληνισμού, ο κ. Πρωθυπουργός ετόνισεν επί λέξει: «Όχι άλλες χαμένες πατρίδες». Δηλαδή ο κ. Πρωθυπουργός διαγράφει όλας τας Εθνικάς μας διεκδικήσεις! Ο κ. Παπανδρέου αγνοεί την ιστορίαν της πατρίδος μας και δεν γνωρίζει ότι δια τους Έλληνας δεν υπάρχουν ούτε χαμένες ούτε λησμονημένες πατρίδες. Προφανώς εις την αόριστον ταύτην δήλωσιν προέβη δια να μη δυσαρεστήση τους γείτονας και μάλιστα την Αλβανίαν, το «μοντέλο» αυτό του Σοσιαλισμού, με το οποίον τον συνδέουν στεναί φιλικαί σχέσεις. Η Αλβανία δεν είναι «μοντέλο» σοσιαλισμού, αλλά το μοναδικόν εις την Ευρώπην Μαρξιστικόν καθεστώς.

3. Ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου, επιλήσμων των υποθηκών του πατρός του Γεωργίου Παπανδρέου, ο οποίος πολλάκις ενώπιον της Βουλής των Ελλήνων έχει διακηρύξει ότι αι διεκδικήσεις της πατρίδος μας δια την Βόρειον Ήπειρον

είναι υπόθεσις «ιερά και απαράγραπτος», ακολουθεί αντιθέτως αντεθνικήν πολιτικήν. Κατά την επίσκεψίν του εις την πόλιν των Ιωαννίνων, δις προέβη εις δηλώσεις και μάλιστα χωρίς καμμίαν αφορμήν, αιτίαν και εξουσίαν εκ του Συντάγματος της χώρας μας, ότι «τα σύνορα της πατρίδος μας με την Αλβανίαν είναι ο ρ ι σ τ ι κ ά», παραγνωρίζων ότι το θέμα τούτο των διεκδικήσεων εκκρεμεί ενώπιον του Συμβουλίου των τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων, των νικητριών του τελευταίου Παγκοσμίου Πολέμου. Την δήλωσιν αυτήν επανέλαβε προσφάτως εις το Συνέδριον των Υπουργών των Εξωτερικών των Βαλκανικών χωρών εις το Βελιγράδι και ο Υπουργός των Εξωτερικών κ. Παπούλιας. Η ενέργεια αύτη, η οποία υποδηλοί παραίτησιν της πατρίδος μας από των εδαφικών μας διεκδικήσεων, ανεξαρτήτως του ότι δεν δεσμεύει την πατρίδα μας, αποτελεί Εθνικήν μειοδοσίαν.

4. Παρά τας εκθέσεις της Διπλωματικής μας Αντιπροσωπείας εις την Αλβανίαν και τας προτάσεις της αρμοδίας Πολιτικής Διευθύνσεως του Υπουργείου των Εξωτερικών, δια των οποίων προτείνεται η σύναψις Συνθήκης Ειρήνης προς αποκατάστασιν των εκ των πολεμικών επιχειρήσεων των Αλβανών κατά της πατρίδος συνεπειών, η Κυβέρνησις εισήγαγε το θέμα της άρσεως της εμπόλεμου καταστάσεως με την Αλβανία εις το Υπουργικόν Συμβούλιον και χωρίς να ληφθή καμμία απόφασις, ανεκοίνωσε δια του τύπου ότι αίρει την εμπόλεμον κατάστασιν, μη τολμήσασα, ούτε να προτείνει εις τον αρμόδιον, κατά το Σύνταγμα, Πρόεδρον της Δημοκρατίας της σύναψιν Συνθήκης Ειρήνης, ούτε να εισαγάγη το θέμα εις την Βουλήν προς ψήφισιν νόμου δια την άρσιν της μεσεγγυήσεως των εχθρικών περιουσιών.

5. Ωσαύτως, παρά το γεγονός ότι πολλάκις τα Όργανα του Ο.Η.Ε. κατεδίκασαν την Αλβανίαν δια την εκ μέρους της καταπάτησιν των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών, προσφάτως η Κυβέρνησις, κατά την συνεδρίασιν της Επιτροπής του Κοινωνικού και Οικονομικού Συμβουλίου του Ο.Η.Ε. καθ' ην συνεζητείτο νέα προσφυγή κατά της Αλβανίας δια την παραβίασιν των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών, απέσχε της ψηφοφορίας, με αποτέλεσμα, ελλείψει πλειοψηφίας, ν' απορριφθή η προσφυγή, να δικαιωθή η Αλβανία και η Κυβέρνησις να στραφή κατά της ίδιας της πατρίδος. Η ολομέλεια αντιθέτως την κατεδίκασε και πάλιν. Πλήγμα τούτο της Κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ.

6. Ο κ. Παπανδρέου επανειλημμένως εδήλωσεν εις τα

επισκεφθέντα αυτόν Ηπειρωτικά Σωματεία ότι δεν πρόκειται να προβή εις την άρσιν της εμπολέμου καταστάσεως με την Αλβανίαν, εάν δεν συναφθή Συνθήκη Ειρήνης δια της οποίας θα ρυθμισθούν αι εκ των πολεμικών επιχειρήσεων προκύψασαι διαφοραί. Παρ' όλα ταύτα ηθέτησε τας υποσχέσεις του, προδώσας εαυτόν ασυνεπή.

7. Την 24ην Αυγούστου 1987 παρελθόντος έτους, προκειμένου οι Εισηγηταί εις το Α' Πανελλήνιον Επιστημονικόν Συνέδριον, το συνελθόν εις την Κόντσαν, να επισκεφθούν τους ακρίτας φρουρούς των φυλακίων της Κακαβιάς, εντολή της Κυβερνήσεως, βιαίως ημποδίσθησαν να πλησιάσουν τα σύνορα.

8. Την 28ην Μαΐου 1988, εντολή πάλι της Κυβερνήσεως απηγορεύθη εις ομάδα επισκεφθείσαν την Κόνιτσαν να προσεγγίση τα σύνορα Κακαβιάς, παρά τας εντόνους διαμαρτυρίας και τα διαθήματά των προς τας αρμοδίας Αρχάς.

9. Την 28ην Ιουλίου 1988 και πάλιν, εντολή της Κυβερνήσεως, περιπολικά της Αστυνομίας εσταμάτησαν έξω από την πόλιν των Ιωαννίνων τρία αυτοκίνητα με στελέχη της Συντονιστικής Φοιτητικής Επιτροπής Βορειοηπειρωτικού Αγώνος, τα οποία μετέβαινον εις την Μονήν της Μολυβδοσκεπάστου δια να παρακολουθήσουν Σεμινάριο, υποβληθέντα εις εξονυχιστικόν και παράνομον έλεγchon.

Όλα τα ανωτέρω περιστατικά προδίδουν την εχθρικήν και αντεθνικήν πολιτικήν της Κυβερνήσεως έναντι των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών και του Βορειοηπειρωτικού ζητήματος γενικώς, και τούτο διότι έχει εναγκαλισθή την Αλβανίαν, υπεραμυνομένη σκανδαλωδώς των συμφερόντων αυτής.

Εις τα πλαίσια αυτής της γραμμής, ασφαλώς, θα εντάσσεται και η επικειμένη επίσκεψις του κ. Παπανδρέου εις την χώραν αυτήν.

Σύμπας ο Ελληνικός λαός διαμαρτύρεται εντόνως και καλεί τον πολιτικόν κόσμον, να αφυπνισθή προ των εν λόγω κινδύνων και να απαιτήση από την Κυβέρνησιν τον πλήρη σεβασμόν και υποστήριξιν των δικαίων του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, προς αποφυγήν ου μόνον της περαιτέρω συρρικνώσεώς του, αλλά και του παντελούς αφανισμού του εκ της παναρχαίας ιστορικής κοιτίδος του.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Οψίμως υποστηρίζεται υπό των Αλβανών ότι, δήθεν, δεν έλαβον ενεργόν μέρος εις τον Β' Παγκόσμιον Πόλεμον του 1940 κατά της Ελλάδος ως κυρίαρχον και ανεξάρτητον Κράτος.

Πρωτίστως δια του Β.Δ. της 10.11.1940, εκδοθέντος κατ' εξουσιοδότησιν του Α.Ν. 2636) 1940 η Αλβανία εχαρακτηρίσθη ως εχθρικόν κράτος.

Εξάλλου και η Αλβανία, δια του Β.Δ. 194) 1940, δημοσιευθέντος εις το Φ. 93 της 10.6.1940 της Αλβανικής Κυβερνήσεως, ανεγνώρισεν ότι ευρίσκεται εν πολέμω με εκείνα τα κράτη με τα οποία το Βασίλειον της Ιταλίας θα ευρεθή εις πόλεμον, γεγονός το οποίον απεδέχθη και εμπράκτως.

Όπως είναι γνωστόν κατά το έτος 1939, τα Ιταλικά στρατεύματα κατέλαβον την Αλβανίαν τη προσκλήσει αυτών τούτων των Αλβανών και συγκεκριμένως υπό των προυχόντων και πολιτικών ηγετών Σεφκέτ Βερλάτσι, Μουσταφά Κρούγια, Μαλίκ Μπουσάτι, Αλή Κλεισούρα, Γκιών Μαρκαγκιών, Τζιαφέρ 'Υπη, Ερνέστ Κολίκι, Κιεμάλ Βρυώνη, Τεφίκ Μπόρια, Βαγγέλ Κότσια, Σαμή Βρυώνη, Αντών Μπέτσα, Φεϋζί Αλιζότι, Μαρκ Γκιών - Μάρκαϊ, Χασάν Ντόστι, Κώστα Μάρκου, Κωνσταντίν Κόττε, Δημήτρι Μπεράτι, Μεχντί Φράσαρη, Αχμέτ Ντίμπρα, Πάτερ Αντών Αράπη, Λεφ Νόσι, Ρετζέπ Μητροβίτσα, Τζιαφέρ Ντέβα, Ροκ Κόλλια, Ροκ Ντέβα, Αχμέτ Αγκόλι, Βιζντάν Ρισιλία, Εμβέρ Ρισιλία, οι πλείστοι των οποίων διετέλεσαν και Υπουργοί, μεταξύ δε αυτών και πολλοί άλλοι προύχοντες. Αλλά και αυτός ούτος ο τότε Βασιλεύς της Αλβανίας Αχμέτ Ζώγου επεζήτησεν από της πρώτης στιγμής της αποβάσεως των Ιταλικών στρατευμάτων εις το Δυρράχιον και τον Αυλώνα, από τον Αρχηγόν των αποβατικών φασιστικών δυνάμεων Γκουζόνι, χείρα φιλίας και συνδιαλλαγής και δή άνευ όρων, προσφοράν των οποίαν οι Ιταλοί απεδέχθησαν.

Έκτοτε η Αλβανία είχεν οικονομικήν μόνον εξάρτησιν

από την Ιταλίαν. Είχε Αντιβασιλέα και Κυβέρνησιν ιδικήν της και υπήρξεν αυτόνομον, κυρίαρχον και ανεξάρτητον Κράτος. Το Β.Δ. της 10.11.1940 το οποίον εξεδόθη, ρητώς χαρακτηρίζει τήν Αλβανίαν ως ανεξάρτητον και κυρίαρχον εχθρικόν Κράτος. Άλλως τε αύτη και υπό των Συμμαχικών Δυνάμεων ανεγνωρίσθη ως ανεξάρτητον εχθρικόν Κράτος.

Κατά τον πόλεμον τούτον οι Αλβανοί, άλλως τε, επολέμησαν κατά της Ελλάδος με ίδιον Στρατόν. Δέκα και πέντε τάγματα τακτικού Στρατού, τα τάγματα Τομόρι, Ντάϊτι, Γραμμός, Δρίνι και η Μιλίτσια Αλμπανέζα Φασίστα με 15.000 άνδρας έλαβον ενεργόν μέρος μετά των Ιταλών. Με την επικράτησιν των Ιταλών εις την Ελλάδα οι Μωαμεθανοί της Τσαμουριάς υπό την ηγεσίαν της οικογενείας Ντίνο και συγκεκριμένως του Τζεμάλ Ντίνο, ο οποίος γαμβός του τότε Πρωθυπουργού της Αλβανίας Σεφκέτ Βερλάτσι είχε διορισθή και Αρμοστής, του Μαζάρ Ντίνο, του Ρετζέπ Ντίνο και του Νουρί Ντίνο, ο οποίος μάλιστα εκυκλοφόρει ανά την Ήπειρον με στολήν Γερμανού Αξιωματικού, προέβησαν εις σφαγάς των Χριστιανών Ελλήνων, εις διώξεις, εις βιασμούς γυναικών, εις εκτοπίσεις, εις αρπαγήν της κινητής και ακινήτου περιουσίας όλων των Χριστιανών και εις πολλά άλλα εγκλήματα. Οι Αλβανοί του Αργυροκάστρου επεδίωξαν και έλαβον κατά το έτος 1942—1943 αποζημιώσεις εις θάρος της Ελλάδος με δικαστικάς αποφάσεις, ως ζημιωθέντες, δήθεν, υπό του Ελληνικού Στρατού, ωσάν να είχε κηρύξει η Ελλάς τον πόλεμον κατά της Αλβανίας, η οποία ημόνετο κατά των Ιταλών και των Αλβανών.

Εξάλλου οι Αλβανοί προέβησαν και εις την παράδοσιν του μέλους της Βρεταννικής Στρατιωτικής αποστολής εις το Εθνικόν Απελευθερωτικόν μέτωπον Ντέϊβιντ εις τους εχθρούς μας.

Η Αλβανία από τους έτους 1945 και εν συνεχεία μέχρι του έτους 1949 έλαβε ενεργόν μέρος και υπεστήριξε τον συμμοριακόν αγώνα των ανταρτών, εν συνεχεία μετά των γειτονικών χωρών του Ανατολικού συνασπισμού μετά των οποίων ίδρυσε και το κοινόν Βαλκανικόν Επιτελείον. Ήνοιξε τα σύνορά της δια τους συμμορίτας, δημιουργήσασα στρατόπεδα προσφύγων, ανασυνεκροτήθησαν υπ' αυτής τα ανταρτικά σώματα, εξεπαιδεύθησαν στρατιωτιώς και εξοπλίσθησαν με απώτερον σκοπόν να χρησιμοποιηθούν εν καιρώ ως όργανα δια την βιαίαν επιβολήν κομμουνιστικού καθεστώτος εις την Ελλάδα. Ταύτα διεπίστωσεν η Διεθνής Ε-

ξεταστική Επιτροπή του Ο.Η.Ε. κατά το έτος 1947, την έκθεσιν της οποίας απεδέχθη και η Γενική Συνέλευσις του Ο.Η.Ε.

Τον Οκτώβριον του 1947 εις την Πίνδον, όπου συνήλθεν η Ολομέλεια της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. ενεκρίθη υπ' αυτής το στρατιωτικόν σχέδιον «Λίμνες» με σκοπόν την δημιουργίαν χωριστού Μακεδονικού Κράτους με Πρωτεύουσαν την Θεσσαλονίκην. Αλλά και έκτοτε η πολεμική πολιτική της Αλβανίας κατά της Ελλάδος και ιδία κατά της Διεθνώς ανεγνωρισμένης Ελληνικής μειονότητας εν Αλβανία συνεχίζεται.

Το έτος 1971, είναι γεγονός ότι αντηλλάγησαν μεταξύ των δύο χωρών Διπλωματικοί Αντιπρόσωποι επί τω μοναδικώ σκοπώ να διεξαχθούν διαπραγματεύσεις δια την προστασίαν της Ελληνικής μειονότητας και δια την κατά την νόμιμον διαδικασίαν άρσιν της εμπολέμου καταστάσεως. Δυστυχώς όμως ουδεμία πρόοδος παρατηρήθη και ούτω η εμπόλεμος κατάστασις συνεχίζεται.

Άλλωστε, τόσοσ ο Άρειος Πάγος, εν ολομελία, όσον και το Συμβούλιον της Επικρατείας, δια σειράς αποφάσεών των έκριναν ότι υφίσταται η εμπόλεμος κατάστασις με την Αλβανίαν.

Συνεπώς, ο ισχυρισμός των Αλβανών και δυστυχώς οι της αριστεράς παρατάξεως Έλληνες πλαστογραφούν την ιστορίαν ισχυριζόμενοι ότι η Αλβανία επολέμησε κατά του Άξονος. Η αντίστασις εις την Αλβανίαν ήρξατο μετά την πτώσιν των Ιταλών και αύτη εστρέφετο κατά του Εθνικού μετώπου της Αλβανίας, του Μπάλι Κομπετάρ και όχι κατά των Γερμανών.

ΑΚΥΡΟΣ Η ΑΡΣΙΣ ΤΗΣ ΕΜΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Πεπλανημένως εδημιουργήθη η εντύπωση ότι επετεύχθη η άρσις της εμπολέμου καταστάσεως με την Αλβανίαν. Η επί τούτω απόφασις της Κυβερνήσεως, δια την οποίαν δεν ετηρήθη η νόμιμος διαδικασία, αποτελεί εμπαιγμόν και των Ελλήνων και των Αλβανών, λόγω της ακυρότητός της.

Όπως είναι γνωστόν, τον Οκτώβριον του 1940, η Ιταλία και η Αλβανία εκήρυξαν τον πόλεμον κατά της πατρίδος μας, ως κυρίαρχα και ανεξάρτητα Κράτη.

Αμα τη κηρύξει του πολέμου, εδημοσιεύθησαν την 10.11.1940 ο Α.Ν. 2636)1940 «περί δικαιοπραξιών εχθρών και μεσεγγυήσεως εχθρικών περιουσιών» και το Β.Δ. της 10.11.1940 «περί ορισμού ως εχθρικών Κρατών κλπ.».

Δια μεν του Α.Ν. 2636)1940 ωρίσθησαν τα εξής: α) Εχορηγήθη εξουσιοδότησις ίνα δια Β.Δ. εκδιδομένων προτάσει του Προέδρου της Κυβερνήσεως, του Υπουργού των Εξωτερικών και του Υπουργού των Οικονομικών ορίζονται εκάστοτε τα εχθρικά Κράτη, β) Απηγορεύθη η εμπορική συναλλαγή και πάσα εν γένει σύμβασις μεταξύ προσώπων διαμενόντων εν Ελλάδι, ανεξαρτήτως της ιθαγενείας αυτών, και εχθρών, ως και πάσα εν γένει πράξις της Διοικήσεως ή μονομερής πράξις προσώπων διαμενόντων εν Ελλάδι, εφ' όσον δι' αυτής κτώνται δικαιώματα ή ωφελούνται εχθροί, γ) Ετέθησαν υπό την μεσεγγύησιν του Κράτους αι εν Ελλάδι εχθρικάί περιουσίαι και απηγορεύθη η διάθεσις τούτων παρά του εχθρού, και δ) Εις το άρθρον 21 παρ. 2 ως τούτο αντικατεστάθη δια του άρθρου 38 του Ν.Δ. 1138)1949, ωρίσθη ότι η λήξις της εφαρμογής των διατάξεων του νόμου τούτου δύναται να γίνη δια κοινής αποφάσεως του Πρωθυπουργού και των Υπουργών των Εξωτερικών, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, η οποία υποχρεωτικώς πρέπει να δημοσιευθή εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Προ της αντικαταστάσεώς της η διάταξις ώριζεν ότι απαιτείτο έκδοσις Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει του Προέδρου της Κυβερνήσεως και των Υπουργών Εξωτερικών και Οικονομικών και πάλιν δημοσιευομένου εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Δια δε του Β.Δ. της 10.11.1940 εθεωρήθησαν ως εχθρικά Κράτη, διακεκριμένως, η Ιταλία και η Αλβανία, μεταγενεστέρως δε δι' άλλων νομοθετημάτων η Γερμανία και η Βουλγαρία.

Ο πόλεμος θα είχε — όπως είχε — πολλάς άλλας συνε-

πείας εκ των επιχειρήσεων, όπως εδαφικές διεκδικήσεις, αποζημιώσεις, ανθρωπιστικές, εγκληματιών πολέμου και άλλας απροβλέπτους. Τα θέματα ταύτα ρυθμίζονται από τους κανόνες του Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου.

Είναι γνωστόν ότι, λήξιν των εχθροπραξιών, επακολουθεί συνθήκη ανακωχής και ταύτην συνθήκη ειρήνης.

Κατά το Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον, η ανακωχή έχει την έννοιαν απλώς και μόνον την παύσιν των πολεμικών επιχειρήσεων, άνευ καθορισμού και των όρων της ανακωχής. Των συνθηκών ανακωχής επακολουθούν αι συνθήκαι ειρήνης, διμερείς ή πολυμερείς, δια των οποίων ρυθμίζονται τα εκ των πολεμικών επιχειρήσεων προκύπτοντα θέματα, όπως εδαφικών διεκδικήσεων, πολιτικά, οικονομικά, ανθρωπιστικά, εγκληματιών πολέμου και παν θέμα εκ του οποίου δημιουργούνται δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Τοιαύται συνθήκαι ειρήνης συνήφθησαν με την Ιταλίαν, την Βουλγαρίαν και την Γερμανίαν, δια των οποίων ερυθμίσθησαν αι συνέπειαι του πολέμου, όχι όμως και με την Αλβανίαν.

Δύο συνεπώς θέματα είναι εξεταστέα. Πρώτον η άρσις της μεσεγγυήσεως των εχθρικών περιουσιών και του περιορισμού των συναλλαγών με τα εχθρικά κράτη και δεύτερον η άρσις της εμπολέμου καταστάσεως. Πρόκειται περί δύο ανεξαρτήτων θεμάτων, ρυθμιζομένων δι' ιδίων διατάξεων.

Ως προς το πρώτον θέμα της άρσεως της μεσεγγυήσεως των εχθρικών περιουσιών και του περιορισμού των συναλλαγών, κατά το προμνησθέν άρθρον 21 παράγρ. 1 του Α.Ν. 2636)1940, ως τούτο ετροποποιήθη με το άρθρον 39 του Ν.Δ. 1138)1949, αύτη δύναται να επιτευχθή μόνον με κοινήν απόφασιν του Προέδρου της Κυβερνήσεως και των Υπουργών των Εξωτερικών, των Οικονομικών και της Δικαιοσύνης, η οποία απόφαση υποχρεωτικώς, κατά ρητήν διάταξιν, πρέπει να δημοσιευθή εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Τοιαύτη κοινή απόφασις δεν εδημοσιεύθη μέχρι σήμερον δια την άρσιν της μεσεγγυήσεως της περιουσίας των Αλβανών υπηκόων και δια τον περιορισμόν των συναλλαγών με την Αλβανίαν εφ' όσον δεν ετηρήθη η ανωτέρω διαδικασία. Τούτο όμως έχει ως προϋπόθεσιν τηνπραηγουμένην άρσιν της εμπολέμου καταστάσεως, κατά τα κατωτέρω.

Ως προς το δεύτερον θέμα της άρσεως της εμπολέμου καταστάσεως με την Αλβανίαν, δεδομένου ότι υφίστανται αξιώσεις της Ελλάδος κατά της Αλβανίας εκ των πολεμικών επιχειρήσεων, όπως αξιώσεις εδαφικών διεκδικήσεων, αποζημιώσεις, παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

των αδελφών μας αλυτρώτων Βορειοηπειρωτών και παράδοσις των εγκληματιών πολέμου Ελληνικής υπηκοότητος Τσάμηδων, απαραιτήτως, σύμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και με το άρθρο 36 του ισχύοντος παρ' ημίν Συντάγματος, κατά το οποίον ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκπροσωπεί διεθνώς το Κράτος, κηρύσσει πόλεμον, συνομολογεί συνθήκας ειρήνης, η άρσις της εμπολέμου καταστάσεως, εν προκειμένω, μετά της Αλβανίας, δύναται να επιτευχθή μόνο δια της συνάψεως συνθήκης ειρήνης, κατά την διαδικασίαν του ισχύοντος Συντάγματος, δια της οποίας η Αλβανία θα αναλάβη τας υποχρεώσεις της, ικανοποιούσα τας ανωτέρω αξιώσεις, ώστε να επανέλθουν τα πράγματα εις την προ του πολέμου κατάστασιν.

Με το παρόν θέμα της μεσεγγυήσεως των εχθρικών περιουσιών της Αλβανίας, ησχολήθησαν αμφότερα τα Ανώτατα Δικαστήρια της χώρας μας.

Η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, δια της υπ' αριθ. 161) 1973, αποφάσεως, έκρινεν ότι το καθεστώς της μεσεγγυήσεως των εν Ελλάδι Αλβανικών περιουσιών, εξακολουθεί να τελεί υπό μεσεγγυήσιν, έως ότου κριθή οριστικώς η τύχη αυτών υπό της υπογραφησομένης Συνθήκης ειρήνης.

Το δε Συμβούλιον της Επικρατείας, δια σειράς αποφάσεών του, αρχικώς μόν, απεφάνθη, ότι, δια την άρσιν της μεσεγγυήσεως των εχθρικών περιουσιών και δια τον περιορισμόν των δικαιοπραξιών και των εν γένει συναλλαγών με την Αλβανίαν, απαιτείται η διαδικασία του άρθρου 21 του Α.Ν. 2636) 1940 και απέρριψε τας σχετικές προσφυγάς, αργότερον, όμως, δια νεωτέρων αποφάσεών του, απεφάνθη ότι αρμόδια τυγχάνουν τα τακτικά Δικαστήρια. Αλλά τα τακτικά Δικαστήρια και μάλιστα ο 'Αρειος Πάγος εν ολομέλεια, ως ελέχθη, απεφάνθη ότι, δια την άρσιν της μεσεγγυήσεως και τον περιορισμόν των συναλλαγών, απαιτείται η προηγουμένη άρσις της εμπολέμου καταστάσεως δια Συνθήκης ειρήνης.

Δια μιάς γνωμοδοτήσεως του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου των Εξωτερικών (στερουμένης νομικής θάσεως), υπεστηρίχθη, ότι δήθεν, δια της ανταλλαγής Διπλωματικών Αντιπροσωπειών κατά το έτος 1971, ήρθη η εμπόλεμος κατάστασις με την Αλβανίαν. Πρωτίστως, δια της γενομένης ανταλλαγής των διπλωματικών αντιπροσώπων, δεν εσκοπείτο η άρσις του εμπολέμου, αλλ' απλώς η διεξαγωγή διαπραγματεύσεων, εις επίπεδον Πρεσβευτών, προς άρσιν του εμπολέμου δια Συνθήκης ειρήνης. 'Αλλωστε, ουδεμία νόμιμος διαδικασία ηκολουθήθη δια την ανταλλαγήν

Διπλωματικών Αντιπροσώπων κατά το έτος 1971 και θραδύτερον, αλλ' απλώς την 6.5.1971, εις Νέαν Υόρκην, διεξήχθησαν διαπραγματεύσεις μεταξύ του Έλληнос Αντιπροσώπου εις τον Ο.Η.Ε., κ. Μπίτσιου και του Αλβανού Αντιπροσώπου ΒΑΗΟΛΛΙ, αι οποίαι κατέληξαν εις την συμφωνίαν «εγκαταστάσεως» διπλωματικών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών», η δε Κυβέρνησις προέβη εις μόνην ανακοίνωσιν, άνευ άλλης τινός νομίμου ενεργείας. Η προϋπόθεσις πάντως της διεξαγωγής διαπραγματεύσεων δια την άρσιν της εμπολέμου καταστάσεως δια Συνθήκης ειρήνης, δεν επραγματοποιήθη μέχρι σήμερον.

Συνοψίζοντες τ' ανωτέρω, καταλήγομεν εις το ότι, εφ' όσον μέχρι σήμερον δεν συνήφθη μεταξύ των δύο χωρών Συνθήκη ειρήνης, προς ρύθμισιν των εκ των πολεμικών επιχειρήσεων συνεπειών, σύμφωνα με τους κανόνας του Διεθνούς Δημοσίου Δικαίου και του παρ' ημίν ισχύοντος Συντάγματος, η εξαγγελθείσα απόφασις του Υπουργικού Συμβουλίου τυγάνει ανυπόστατος.

ΝΕΟΙ ΘΕΣΜΟΙ - ΝΕΑ ΗΘΗ

Νέοι θεσμοί και νέα ήθη εισήχθησαν τα τελευταία χρόνια στην πατρίδα μας, αντίθετα προς τα Εθνικά μας ιδεώδη και τας παραδόσεις της φυλής μας. Κληρονομήσαμε από τους ξένους λαούς όλα τους τα ελαττώματα και κανένα καλό.

Σκάνδαλα οικονομικά, ληστείες, διαρρήξεις δημοσίων και ιδιωτικών καταστημάτων και οικιών, δολοφονίες αθώων πολιτών και μάλιστα Δικαστικών λειτουργών, εμπρησμοί, τσαντάκηδες, χούλιγκανς, εισαγωγή νέων θεσμών στο οικογενειακό δίκαιο, όπως ο πολιτικός γάμος και η εύκολη λύση του γάμου, κατάργηση του αδικήματος της μοιχείας, υποβάθμιση της Παιδείας, αλλοίωση της Εθνικής μας γλώσσας, γεγονότα τα οποία χαρακτηρίζουν ως ανατριχιαστικό το παρόν και αθέβαιο το μέλλον της χώρας μας. Αυτή, δυστυχώς, είναι η εσωτερική κατάσταση της χώρας μας, αλλά, δυστυχώς, και η εξωτερική πολιτική της χώρας μας εμφανίζεται επικίνδυνος τα τελευταία χρόνια, με απρόβλεπτες συνέπειες.

Η Πατρίδα μας είναι η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που περνάει τις πιο δύσκολες στιγμές Εθνικής δοκιμασίας εξ αιτίας των γειτόνων της, οι οποίοι απειλούν την Εθνική μας ακεραιότητα, αλλά και από την εξωτερική πολιτική που ακολούθησε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Όλοι οι άλλοι Λαοί ενδιαφέρονται για την εθνική τους ανεξαρτησία, την ακεραιότητα και την αυτοδιάθεση των ομογενών τους. Αντιθέτως, οι Έλληνες, τους οποίους από τους αρχαιοτάτους χρόνους διέκρινε η Φιλοπατρία, η οποία αποτελούσε την αρίστην αρετήν των Ελλήνων και η Εθνική ομοψυχία σ' όλους τους κινδύνους που διέτρεξε και προ των κινδύνων που διατρέχει η Πατρίδα, ενδιαφέρεται για άλλους Λαούς, αγνώστους σ' αυτή και όχι για την ανεξαρτησίαν της.

Οι Τούρκοι έχουν θέσει ως στόχο τους την Θράκη, την κυριαρχία τους επί του Αιγαίου και την ολοκληρωτική κα-

τάληψη της μαρτυρικής Κύπρου. Καθημερινές οι παραβιάσεις του εναερίου χώρου μας.

Οι Σλαύοι ανακινούν το ανύπαρκτο «Μακεδονικό θέμα», με σκοπό τη δημιουργία ανεξαρτήτου Μακεδονικού κράτους και απώτερο σκοπό την ενσωμάτωσή του στην επικράτειά τους.

Οι Αλβανοί παραβιάζουν κατά τον πλέον τυραννικό τρόπο τα διεθνώς ανεγνωρισμένα προνόμια, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών. Επιδιώκουν, άμα, την δημιουργία μειονοτήτων στην ελεύθερη Ήπειρο, στα νησιά μας και στα περίχωρα της Αττικής. Το προσωπικό της Αλβανικής Πρεσβείας κυκλοφορεί ελεύθερα σ' ολόκληρο τον ελληνικό χώρο, προπαγανδίζοντας υπέρ των απόψεων της χώρας του.

Οι γείτονές μας σε κάθε περίπτωση προβάλλουν τις επιδιώξεις τους και δια του τύπου και δια των τηλεοπτικών μέσων, η δε Κυβέρνησις της οκταετίας, όχι μόνον σιωπούσε, αλλά αντίθετα συνειργάζετο με αυτούς φιλικώτατα και αδιαμαρτύρητα. Ειδικώς με την Αλβανία ακολούθησε την πολιτική της εις βάρος των Εθνικών μας συμφερόντων και συγκεκριμένα τόσο επί των εδαφικών μας διεκδικήσεων, όσο και δια την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των στοιχειωδών ελευθεριών των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών.

Ο Πρωθυπουργός της οκταετίας, εις μίαν επίσκεψίν του στα Ιωάννινα, χωρίς αφορμή και εξουσία προέβη σε δήλωση ότι τα σύνορά μας με την Αλβανία την οποία επανέλαβε και ο Υπουργός των Εξωτερικών κ. Παπούλιας εις το Συνέδριον των Υπουργών των Εξωτερικών των Βαλκανικών χωρών στο Βελιγράδι, ότι τα σύνορα με την Αλβανίαν είναι οριστικά, παραγνωρίζοντες ότι το θέμα τούτο εκκρεμεί από το 1946 ενώπιον του Συμβουλίου των Μεγάλων Δυνάμεων.

Η Αλβανία επανειλημμένως κατεδικάσθη από τα όργανα του Ο.Η.Ε. δια την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών και ο κ. Παπούλιας εξακολουθούσε να διατυμπανίζει ότι οι αδελφοί μας ζούν μέσα σε παράδεισο ευτυχίας.

Πρόσφατα η Κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου, κατά την συνεδρίαση της Υποεπιτροπής του Κοινωνικού και Οικονομικού Συμβουλίου του Ο.Η.Ε., οπότε συνεζητείτο προσφυγή κατά της Αλβανίας για την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών, απέσχε της ψηφοφορίας,

με συνέπεια να παρασυρθούν και άλλα κράτη και ν' απορριφθεί η προσφυγή. Η Ολομέλεια, όμως, του Συμβουλίου τούτου εδέχθη την προσφυγή και καταδίκασε και πάλι την Αλβανία.

Η πολιτική της Κυβερνήσεως του κ. Παπανδρέου σε βάρος των Βορειοηπειρωτών εξεδηλώθη και δια της εξαγγελίας της άρσεως της εμπολέμου καταστάσεως με την Αλβανία, ακολουθήσασα πολιτική αντίθετη προς τις προτάσεις της αρμοδίας Πολιτικής Διευθύνσεως του Υπουργείου Εξωτερικών, προτάσεις τις οποίες, προφανώς, δεν έθεσε ο κ. Παπούλιας υπ' όψει του Υπουργικού Συμβουλίου.

Η Κυβέρνηση ώφειλε να συνάψει Συνθήκη Ειρήνης, κατά το Σύνταγμα της πατρίδος μας, την οποία επιμελώς απέφυγε και έτσι η ενέργεια της Κυβερνήσεως δεν μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, η δε άρση του εμπολέμου δεν έχει συντελεσθεί.

Αυτή, δυστυχώς, ήταν και η εξωτερική πολιτική της Κυβερνήσεως της οκταετίας.

Τόσον δε η εσωτερική, όσον και η εξωτερική πολιτική, δυστυχώς, έχουν δημιουργήσει κινδύνους δια το μέλλον της πατρίδος μας, το οποίον είναι αβέβαιον από τον κατήφορο πού πήραμε.

